

MUSICAL OVERSTROMING IN OPENLUCHTTHEATER: HET WATER GUTST DOOR DE VOORSTELLING 'HET WAS ZONDAG IN HET ZUIDEN'

Échte schapen en échte regen: 'Het moet invoelbaar zijn'

Elke voorstelling van *Het was zondag in het Zuiden* gutst 200.000 liter water door theater De Doolhof in Tegelen.

„Er zijn technieken om het op schermen te laten zien, maar ik wil dat het echt is”, zegt regisseur Servé Hermans.

Jeroen Schmale

Actrice Anne-Mieke Ruyten zeult met zes schapen en een gele noordwester aan door een wel heel plaatselijke regenbui in het openluchttheater De Doolhof in Tegelen. De bui is zó plaatselijk dat regisseur Servé Hermans (42) en een peloton technici in T-shirts en korte broeken toekijkt.

Het is een apart beeld, bij de repetities van de spektakelmusical *Het was zondag in het Zuiden*. Vanaf morgen is de voorstelling zes weken te zien in het Noord-Limburgse openluchttheater met acteurs als Ruyten en Buddy Vedder. Het oeuvre van Rowwen Hèze vormt de soundtrack voor de musical, het verhaal stamt uit 1993; de overstromingsproblematiek in Limburg in de kerstperiode van dat jaar.

Daarom valt, stroomt en gutst het water letterlijk door het openluchttheater: 200.000 liter per voorstelling. „Gelaagde regen”, glundert Hermans. „Want het publiek kan amper zien waar het vandaan komt. Je moet

het in de avond zien, prachtig.” En die schapen, waarom heeft Hermans hen in het verhaal opgenomen? „Bij die wateroverlast zijn zes doden gevallen in België en Duitsland, maar niet bij ons. Wel is heel veel vee verdronken. Het was ijskoud, ook dieren die maar een beetje in het water

“

Bij die wateroverlast zijn doden gevallen in België en Duitsland. Bij ons is heel veel vee verdronken

– Servé Hermans, regisseur

stonden, overleefden het daarom niet. Dat wilde ik wel in het verhaal laten terugkeren. Ik wil het verhaal zo invoelbaar mogelijk maken. Er zijn allerlei technieken om de regen en de schapen op een scherm te projecteren, maar ik wil échte schapen en échte regen.”

Invoelbaarheid op detailniveau: om het publiek op een zomerdag in decembersferen te krijgen staat er

ook een kerststal. En lopen de acteurs rond in kleding die ze normaal gesproken in de winter dragen. Hermans: „Dat wordt zweten.”

Bewust

Toch koos hij er bewust niet voor om de laatste Limburgse waterrellende, de overstromingen van twee jaar geleden, naar het openluchttheater te brengen. „Ik vind dat theaterstukken per definitie niet de krant van giste-

ren op de plank moeten brengen. Dan moet alles exact kloppen, dat zit nog zo prominent in het collectieve geheugen. Wij wilden waargebeurde verhalen uit die decemberdagen van 1993 vertellen, maar wel met iets meer afstand.”

Zelf was Hermans 12 jaar oud en met zijn ouders woonachtig in het Limburgse dorp Bunde tijdens deze hoogwaterproblematiek. „We zagen beelden vanuit de Ardennen, waar de

▲ **Servé Hermans, regisseur van *Het was zondag in het Zuiden*.**

FOTO KOEN VERHEIJDEN

Ourthe en de Sambre al overstroomd waren. Caravans dreven voorbij en mijn vader zei: dit kan maar één kant op, naar Limburg. Eén of twee dagen later stonden we als ramptoeristen langs de Maas in Itteren, te kijken naar wat mijn vader bedoelde. Ik kom uit een dorp waar het enige nieuws op een normale dag is dat de honden twee keer per dag worden uitgelaten. Even waren wij als Limburg het centrum van de wereld. Koningin Beatrix kwam langs, per helikopter. Premier Kok, minister Dales, Sonja Barend maakte een live-programma vanuit deze streek, dat vond ik allemaal zo bijzonder.”

Regionaal

Hermans regisseerde de afgelopen jaren meerdere producties bij Toneelgroep Maastricht, de musical *Grease*, de festiviteiten rond Koningsdag in Maastricht in het bijzijn van de koninklijke familie en die andere oer-Limburgse spektakelmusical *Dagboek van een Herdershond*. Hij is ook betrokken bij de televisieregistratie van dat stuk, begin september vanuit Sittard. Met de rest van de Nederlandse theatersector ziet hij een grote publieke belangstelling voor regionaal getinte locatievoorstellingen. Denk aan *Hanna van Hendrik* in Twente, *Hollands Hoop* en *Ripperda* in Groningen en dus ook *Dagboek van een Herdershond*.

„Het publiek kan zich iets bij de verhalen voorstellen. Ook bezoekers uit andere regio's, want wij zagen na de eerste fase van de kaartverkoop dat een derde van de bezoekers niet uit Limburg komt. Waarschijnlijk heeft dat hier iets met de muziek van Rowwen Hèze te maken, die ook buiten Limburg populair is. En anders dan in Maastricht is Brabant hier een stuk dichterbij. Met een halfuur zit je in Eindhoven, daar zijn we dus ook maar wat reclame gaan maken.”

Op zijn regisseursstoel, pal voor het toneel, roemt Hermans de magie van openluchttheater, waar de elementen vrij spel hebben. „Ik ben eens in Valkenburg bij een openluchtvoorstelling over Woodstock geweest, in de stromende regen. Het werd ook echt Woodstock, het publiek gaf zich er ook volledig aan over. Wat mij betreft mag het ook best eens regenen tijdens een voorstelling. Als het maar niet zo tekeergaat dat we een voorstelling moeten afgelasten vanwege wateroverlast.”